

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 312/2014-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. júna 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ivetty Macejkovej a sudcu Sergeja Kohuta predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. M. S., vo veci namietaného porušenia čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 3, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Cdo 89/2013 z 15. mája 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. M. S. odmieta pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. júla 2013 doručená sťažnosť MUDr. M. S. (ďalej len „sťažovateľ“) podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorá doslovne znie takto (zvýraznenia a riedené písmo ako v origináli):

«Vec: návrh, podľa čl. 130 ods. 1 písm. f Ústavy SR – porušenie základných práv

Dňa 21. 6. 2013 mi bolo doručené uznesenie zn. 9Cdo 89/2013 z 15. 5. 2013, ktorým NS odmietol dovolanie zo 6. 8. 12, opr. prostriedok neumožnil!

Z § 42 ods. 3 OSP: ktorému súdu... /1/, kto podáva... /2/, ktorej veci... /3/, čo sleduje... /4/, podpis, dátum... /5/; z § 79 ods. 1 OSP: účastníci... /6/, popis faktov... /7/, dôkazy... /8/, petit... /9/; vrátane z § 20 z. č. 38/93 Zb.!

K /1/! Ú s t a v n ý s ú d ...

K /2/! MUDr. M. S...

K /3/! nezákonnosti uznesenia č. 9Cdo 89/2013 z 15. 5. 2013, NSSR Bratislava

K /4/! zrušenie uznesenia sp. zn. 9Cdo 89/2013 z 15. 5. 2013, v plnom rozsahu

K /5/! podpis: ... dátum: ...

K /6/! účastníci: navrhovateľ: MUDr. M. S... odporca: SR, zastúpená: NS, 814 90 Bratislava, Župné n. 13, KS, 918 70 Trnava, Vajanského 2/A, OS, 917 83 Trnava, Hlavná č. 49/37.

K /7/! Dňa 21. 6. 2013 doručeným uznesením č. 9Cdo 89/2013 zo dňa 15. 5. 2013 NS odmietol dovolanie zo 6. 8. 12. opr. prostriedok neumožnil!... /1/ Napadnuté uznesenie č. 9Cdo89/2013 z 15. 5. 2013 je nezákonné, pretože

1. NSSR už nepochybne konal bez právneho zastúpenia zo zákona povinné, či (zrejme „čím“, pozn.) porušil § 241 ods. 1 v. 2 OSP, no súčasne porušil i § 237 písm. f OSP, či odňal možnosť konať a porušil čl. 47 ods. 2, 48 ods. 2 ÚSR!

2. NSSR aj nepochybne konal bez pojednávania, zástupca nemohol dokázať, že súd jednoznačne konal bez reálnych účastníkov konania a porušil aj § 237 písm. b OSP, a tým porušil čl. 46 ods. 3, 48 ods. 2 ÚSR, pretože NS nezistil neexistenciu nespôsobilosti obidvoch účastníkov konania, že poručiteľ „V. S., r. S.“, či dedič „MUDr. M. S., r. S.“ nejestvujú, ako vyplýva z rozhodnutia č. 4216/1963 z 24. 5. 63!... /2/

3 MSSR. KS Trnava, OS Trnava, evidentne konali s nejestvujúcimi, a preto nespôsobilými účastníkmi – uznesenia NSSR, KS, OS sú nezákonné!

NS porušil § 241 ods. 1 v. 2 OSP, aj § 237 písm. f OSP a § 237 písm. b OSP, aj čl. 48 ods. 2, 47 ods. 2 a čl. 46 ods. 3, čl. 20 ods. 1 v. 3 ÚSR!

Plnomocenstvo, s doplnením návrhu zástupcom, podám k č. k. ÚS!

K /8/! dôkazy: 1. uznesenie č. 9 Cdo 89/2013 z 15. 5. 2013, NS SR – príloha! 2. uznesenie č. 9 CoD 27/2012-166 z 15. 5. 2012, KS TT – v spise! 3. uznesenie č. 20D/1505/2006-121 z 27. 10. 2010, OS TT – v spise! 4. rozhodnutie č. j. 4216/1963 z 24. 5. 1963, ONV Trnava – príloha!

K /9/! Petit: „ÚS určuje, že NS pod č. k. 9Cdo 89/2013 porušil základné práva MUDr. M. S., r. Ž., zaručené čl. 48 ods. 2, 47 ods. 2, čl. 46 ods. 3, 20 ods. 1 v. 3 ÚSR, tým aj čl. 127 ods. 1 Ústavy SR“!

„ÚS zrušuje nezákonné uznesenie č. k. 9Cdo 89/2013 z 15. 5. 2013 NS v plnom rozsahu, vec vracia NS SR – čl. 127 ods. 2 Ústavy SR“!

„ÚS priznáva MUDr. M. S., r. Ž., primerané finančné zadosťučinenie, a to podľa čl. 127 ods. 3 Ústavy SR“!»

2. Prílohou sťažnosti bolo uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 7 Cdo 89/2013 z 15. mája 2013, ktorým najvyšší súd odmietol dovolanie sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 9 CoD 27/2012 z 15. mája 2012. Týmto uznesením krajský súd odmietol odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorým bol sťažovateľ vyzvaný na odstránenie nedostatkov dovolania (okrem iného aj nedostatku zastúpenia advokátom) podaného proti inému uzneseniu krajského súdu. Odmietnutie odvolania odôvodnil krajský súd tým, že proti uzneseniam o odstránení nedostatkov dovolania podľa § 202 ods. 3 písm. l) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) nie je prípustné odvolanie. Najvyšší súd dospel k záveru, že tento záver krajského súdu je správny, v dôsledku čoho ním nedošlo k odňatiu možnosti sťažovateľa konať pred súdom. Najvyšší súd pritom pri prerokovaní tohto dovolania odhliadol od toho, že sťažovateľ nemal právnické vzdelanie ani nebol zastúpený advokátom, pretože podľa neho na splnení tejto podmienky nebolo možné trvať v prípade, že predmetom preskúmania je práve uznesenie, ktoré takúto povinnosť sťažovateľovi ukladá.

3. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) uvedenú sťažnosť predbežne prerokoval, pričom ju skúmal z hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

4. Sťažnosť podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde je zároveň podaním (návrhom) adresovaným ústavnému súdu, na ktoré sa vzťahujú všeobecné ustanovenia o podaní. Podľa ustanovenia § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde musí byť k návrhu (sťažnosti) pripojené splnomocnenie na zastupovanie pre advokáta. K sťažovateľovej sťažnosti žiadne takéto splnomocnenie pripojené nebolo a nebolo ani doplnené do dňa predbežného prerokovania, a to napriek sťažovateľovmu prejavu v texte sťažnosti, že tak urobí. Absencia splnomocnenia znamená, že sťažovateľova sťažnosť nespĺňa ustanovené náležitosti, čo zakladá dôvod jej odmietnutia podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Ústavný súd pritom v prerokúvanej veci upustil od výzvy na odstránenie uvedených nedostatkov, a to jednak preto, že sťažovateľ ich odstránenie sám prisľúbil v sťažnosti, ale tiež preto, že by to v prerokúvanej veci vo výsledku nemalo žiaden význam, pretože sťažnosť by aj tak bolo potrebné považovať za celkom zjavne neopodstatnenú v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5.1 Napadnuté uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 7 Cdo 89/2013 z 15. mája 2013, ktoré ústavný súd považoval za predmet sťažnosti napriek jeho opakovanému označovaniu ako „9 Cdo 89/2013“, zodpovedá zákonným ustanoveniam. Proti uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorým bol dovolateľ vyzvaný na odstránenie nedostatkov dovolania (§ 209 v spojení s § 241 ods. 3 OSP), je dovolanie skutočne vylúčené ustanovením § 202 ods. 3 písm. l) OSP. Podľa stálej judikatúry ústavného súdu je účelom práva na súdnu a inú právnu ochranu upraveného v čl. 46 ods. 1 ústavy zaručiť každému prístup k súdu (resp. k inému orgánu majúcemu právomoc na prerokovanie danej veci). Tomu zodpovedá povinnosť všeobecného súdu a iného orgánu vo veci konať a rozhodnúť (II. ÚS 88/01). Z doslovného znenia uvedených ustanovení vyplýva, že domáhať sa svojho práva môže každý „*spôsobom ustanoveným zákonom*“. Základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy tak všeobecný súd podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu v zásade nemôže porušiť, ak koná vo veci v súlade s procesnoprávnymi predpismi.

5.2 Súvis čl. 46 ods. 3 ústavy, ktorým sa zaručuje právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, s prerokúvanou vecou, v ktorej ide o posúdenie prípustnosti

odvolania proti uzneseniu, ktorým bol sťažovateľ vyzvaný na odstránenie nedostatkov svojho dovolania, nie v sťažnosti nijako vysvetlený. Pokiaľ ho však sťažovateľ myslí tak, že najvyšší súd nezrušením napadnutého uznesenia zmaril jeho právo na náhradu škody, treba uviesť, že z čl. 46 ods. 3 ústavy určite nemožno odvodiť právo na zrušenie rozhodnutia, ktoré účastník konania považuje za nezákonné.

5.3 Nie je zrejmy ani súvis napadnutého uznesenia s čl. 47 ods. 2 ústavy, ktoré zaručuje každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdom. Sťažovateľ mohol požiadať o ustanovenie advokáta pre dovolacie konanie Centrum právnej pomoci, resp. súd, ktorý by ho na Centrum právnej pomoci odkázal. Zo sťažnosti nevyplýva, či tak urobil. Avšak vzhľadom na to, napadnuté uznesenie najvyššieho súdu je založené na jasných zákonných ustanoveniach, nemala podľa názoru ústavného súdu skutočnosť, že sťažovateľ nemal v dovolacom konaní advokáta, žiaden negatívny následok na jeho postavenie v ňom.

5.4 Z obsahu napadnutého uznesenia nie je zrejmé, na ktorom mieste sa týka osoby „MUDr. M. S., rodený S.“, keď takéto označenie nevyplýva ani zo záhlavia, ani z textu uznesenia. Pokiaľ bol sťažovateľ, ktorý je podľa pripojeného rozhodnutia Okresného národného výboru v Trnave rodený s priezviskom Ž., nie S., v niektorom inom rozhodnutí nesprávne označený ako „S., rodený S.“, mal ho k sťažnosti pripojiť. Nesporné však je, že najvyšší súd v prerokovanej veci prerokoval dovolanie podané sťažovateľom a nemal pochybnosti o identite osoby MUDr. M. S., rodený Ž., s osobou prípadne nesprávne označenou „MUDr. M. S., rodený S.“. Za týchto okolností je ústavný súd presvedčený, že nesprávne označenie účastníka nemohlo mať za následok zmätočnosť konania podľa § 237 písm. b) OSP. Preto ani nebolo potrebné vykonávať akékoľvek podrobnejšie dokazovanie či obstarávať osobné vyjadrenie sťažovateľa a odmietnutie dovolania bez pojednávania, ktoré inak zodpovedá ustanoveniu § 243a ods. 3 OSP, nemá za následok ani zásah do základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

5.5 Ako môže uznesenie, ktoré sa týka výlučne procesných otázok (odstránenie nedostatkov dovolania podaného sťažovateľa), zasahovať do základného práva na ochranu

vlastníctva zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy, sťažnosť nevysvetľuje vôbec. Ani ústavný súd takýto súvis nevidí.

6. Vzhľadom na uvedené úvahy bolo pri predbežnom prerokovaní sťažnosti na neverejnom zasadnutí senátu (§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde) rozhodnuté tak, ako to je uvedené vo výroku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. júna 2014